

41

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lutego 1953 r.

zmieniające rozporządzenie o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 28 i 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1946 r. Nr 38, poz. 231, z 1947 r. Nr 42, poz. 209 i z 1949 r. Nr 61, poz. 477) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 11 skreśla się;

2) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. Dla ustalenia podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się 60% uposażenia zasadniczego należnego w ostatnim miesiącu przed rozwiązaniem stosunku służbowego według stawek uposażenia zasadniczego obowiązujących w dniu 31 grudnia 1952 r., podniesionych o 49%, bez względu na to, czy stosunek służbowy został rozwiązany przed czy też po 1 stycznia 1953 r. Przepisu tego nie stosuje się do nowoutworzonych stanowisk opłacanych według stawek nie mających odpowiednika w stawkach obowiązujących w dniu 31 grudnia 1952 r.; w tych przypadkach dla ustalenia podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się 60% uposażenia zasadniczego należnego w ostatnim miesiącu przed rozwiązaniem stosunku służbowego.

2. Gdyby ustalone w myśl niniejszego rozporządzenia zaopatrzenie dla emeryta przewyższało 447 zł miesięcznie, a zaopatrze-

nie dla wdowy 224 zł miesięcznie, emeryt otrzymuje zaopatrzenie w wysokości 447 zł miesięcznie, wdowa zaś — zaopatrzenie w wysokości 224 zł”;

3) w § 41 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli w wyniku obliczenia świadczeń pieniężnych należnych na podstawie niniejszego rozporządzenia przypadłaby do wypłaty końcówka w groszach, to do 49 groszy zaokrągla się kwotę do pełnego złotego w dół, ponad zaś 49 groszy — do pełnego złotego w górę.”;

4) w § 45-a pkt 7 wyrazy „ani 450 zł” zastępuje się wyrazami „ani 670 zł”;

5) § 60-a otrzymuje brzmienie:

„§ 60-a. Jeżeli zaopatrzenie obliczone w myśl niniejszego rozporządzenia wynosiłoby dla emeryta mniej niż 140 zł miesięcznie, dla wdowy mniej niż 98 zł miesięcznie, emeryt otrzymuje zaopatrzenie w wysokości 140 zł, wdowa 98 zł miesięcznie”.

§ 2. Zaopatrzenia przyznane (podwyższone) przed dniem 3 stycznia 1953 r. na podstawie § 3 przepisów powołanych w § 1 niniejszego rozporządzenia podlegają zwiększeniu o 49%, jeżeli przyznanie zaopatrzenia nastąpiło w określonej kwocie.

§ 3. Wyrównanie podwyżki za miesiąc styczeń 1953 r. wynosi 90% podwyżki miesięcznej.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kolei.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

42

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 stycznia 1953 r.

w sprawie sposobu i terminów pokrycia zobowiązań, które przeszły na Państwo w związku z przejęciem aptek.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. Roszczenia wynikające z zobowiązań, przejętych przez Państwo z mocy art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 1, poz. 1), należy zgłaszać na piśmie w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

do właściwego terytorialnie wojewódzkiego oddziału państwowego przedsiębiorstwa „Centrala Aptek Społecznych” (C.A.S.). Do zgłoszenia należy załączyć dowody, stwierdzające istnienie i wysokość roszczenia.

§ 2. Po zbadaniu przedstawionych dowodów wojewódzki oddział C.A.S. przekaze sprawę wraz ze swoimi wnioskami w ciągu miesiąca od otrzymania zgłoszenia wydziałowi zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy lub m. Łodzi).